

ARNHEMSEHE COURANT.

ZONDAG 25 JUNI.

De prijs dezer Courant, die getegeld vijfmaal de week wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentien, is van zelf tot vijf regels f 1.00; en voor elke regel daaronder 20 centen, behalve 35 centen meer voor elke plaatsing.

De verkiezingen voor de Tweede Kamer.

Het tijdstip der verkiezingen is op handen. Zoo die handeling immer in eenen constitutionelen staat gewigtig is, zoo wordt dit nog meer, als alle krachten ingespannen moeten worden tot behoud des lands.

Onloochenbaar is het, dat wij in eenen staat van ontlanding verkeeren, dat onze toestand al moeilijker en moeilijker wordt; dat alleen schokken nog ons kunnen genezen. Het bestuur rekent niet op zich zelf; het verwacht alles van den tijd; het laat zich door allerlei persoonlijke bezwaarsdaden, door allerlei persoonlijke invloeden en derwaarts slingeren; in plaats van zich aan der zaken te stellen en deze te leiden, laat het door de omstandigheden medeslepen. Ondertusschen, want men heeft niet meer en meer, zoo die vroeger met weinig tevreden zonden geweest zijn, willen bij het zien van zooveel arseling en zwakheid, zich nu zelfs met veel meer niet tevreden laten stellen; hoe meer men op den weg blijft, dien men ingeslagen heeft, hoe meer men die altijd verwachende staatkunde blijft aankleven, hoe moeilijker het bestuur worden zal; hoe eerder ook de laatste teugel gearmd loopt van aan zijne handen te ontsnappen.

Mist men in het bestuur alle hoedanigheden, welke van hetzelfde hulp en redding kunnen doen verwachten; is dit bestuur het juist, dat door gemis aan eigene krachten tot dien ongelukkigen toestand aanleiding geeft; dan is er op den wetigen weg aan geen herstel meer te denken, dan door middel eener bekwaame, zelfstandige, moedige vertegenwoordiging, die het gansche gewigt harer roeping begrijpt, die den geest van haren tijd, de behoeften van het oogenblik kent en met het oog daaraan, eenen aanval des persoons, durft handelen. Het bestuur den goeden weg in te slaan.

De grondwet draagt bij ons de keus voor het lidmaatschap der Tweede Kamer aan de provinciale staten op. Van die keus hangt de toestand des vaderlands voor het grootste gedeelte af.

Tot dusverre waren bijzondere bekendheid, van gezamenheid van mening of andere dergelijke omstandigheden, meestal de gronden, welke bij de verkiezingen voor de Staten-Generaal golden. Somtijds was het uit eene soort van medelijden; om de menschen te helpen, dat men hen koos. Zij die, bij de leden rondliepen, om de stemmen te behalen, hebben meermalen van die bedelaarj de gevorgen gekukt en de stemmen gewonnen, dewijl men van den last verlost wilde zijn.

Het lidmaatschap der Staten-Generaal behoort iets meer te zijn dan een *moyen de parvenir*, een middel ter voldoening der eerezucht. Mannen van bekwaamheden en karakter alleen mochten naar de Kamer afgezonden worden. Zoo zelfs de provinciale staten aan hun regt van verkiezing, gelijk te vermoeden, doch niet altijd in de keuzen gelieven is; groot recht hebben, zijn goede keuzen ook voor hen

van belang, want, bij leden slechts of middelmatige keus, wordt het aantal der afgezonden van hun regt van verkiezing gesloopt. Woede keuzen zijn het eenige middel, om de natie met de tegenwoordige wijze van verkiezing eenigzins te verzoenen.

Niet alle afgevaardigden kunnen, dit spreekt, staatslieden zijn in de ware beteekenis des woords. Dit getal zal zich altijd tot zeer weinigen bepalen. Doch iets anders is het geen staatsman te zijn, of eene staatkundige nulliteit. Deze hebben in de Kamer de meerderheid. Bij elk jaar wordt de gelegenheid geopend, dat getal geringer te maken. Meer en meer wordt het dringend, dat men niet langer daarmee aarzelde, dat men hooger standaard van bekwaamheden en karakter voor de leden der Kamer toone te vorderen.

Ook dit jaar biedt zich daartoe ruimschoots de gelegenheid aan. Welke vergadering zou meenen een verlies te lijden, wanneer zij mannen uit haar midden verloor, gelijk, bij voorbeeld, de lieeren VAN TUYLL VAN BREEZE EN LEENDEN of VAN NAGELL. Slechts zeer weinige namen worden er onder de afstredenden gevonden, welke men wenschen mag in de nieuwe Kamer terug te vinden. De eerste plaats onder hen komt ongetwijfeld den heer LUZAC toe, die, in zijne parlementaire loopbaan, steeds zich zelf gelijk gelieven is en die niet, gelijk de heeren LUYKEN, SASSE VAN ISSELT, VAN DAM VAN VAN ISSELT, SCHOONEVELD en VAN NES aan de natie een voorbeeld gegeven heeft van staatkundige veranderlijkheid.

Wij hopen voor Gelderland, dat de heer VAN NAGELL eindelijk zijne plaats zal mogen ruimen voor iemand, beter met zijne roeping bekend. In het vorig jaar herkozen de staten van Gelderland, den heer DIJCKMEESTER niet, hetgeen een algemeen genoegen gaf. Zij zouden in tegenspraak met hun vorig gedrag geraken, indien zij de heer VAN NAGELL herkozen, die zeker in bekwaamheden beneden den heer DIJCKMEESTER staat.

Buitenlandsche berigten.

CHINA.

De *Singapore Free Press* van den 22sten december jl. extra, houdt in de mededeeling van de per *Fattal Mobarack* ontvangen berigten, wegens eenen op den 7den december te yoren plaats gevonden hebbenden opstand te Canton.

Wij ontleenen aan dat dagblad het navolgende uittreksel:

Een zeventigtal lascars van het schip *Fort William* geraakten in twist met eenige Chinezzen, wegens den afscheep van levensmiddelen naar boord van genoemd vaartuig; spoedig geraakte men handgemeen, en een der Chinezzen werd door een mes gewond; hierop werden de lascars door het bijgeschoold gepensel aangevat, en men is nog in het onzekere of niet eenigen het leven hebben verloren.

De Chinesche menigte, welke reeds sedert eenigen tijd blijkbaar kenteekenen van haat jegens de vreemdelingen had gegeven en dus kwaad in den zin had, vergaderde in het front der vreemde factorijen, en na eerst eenen muur tegen over de Britsche factory te hebben omvergehaald, maakte zij eenen algemeenen aanval op dat gebouw en stak hetzelfde, omtrents half

7 ure des avonds, in brand; de vlammen verspreidden zich weldra, en voor het aanbreeken van den volgende dag lagen de Britsche, Nederlandsche en Grieksche factorijen in de asch.

De voorsteden van Canton waren, in de nacht, der opstandelingen, en moord en roof heerschten daar met felle woede.

Aan de windstilte, gedurende den nacht, is het toe te schrijven, dat eenige vreemde factorijen, die van de overigen afgescheiden waren, niet mede eene proef der vlammen zijn geworden.

Eenige Chinesche hongers waren almede aan groot gevaar blootgesteld geweest, en het is alleen door de meest krachtige inspanning van de zijde der eigenaars en hunne bedienden en koelies mogelijk geweest, de zelve te redden.

De waarde der verloren goederen moet buitengewoon groot zijn, een voornaam gedeelte daarvan moet geplundering geroofd zijn geworden.

Onder de verliezen worden al dadelijk genoemd die geleden door twee respectabele handelshuizen, de samen bedrage van 300,000 en de andere ten bedrage van 40,000 spaansche matten.

Eerst had men verontrustende tijdingen nopens de veiligheid der personen tot de factorijen behoorende; men wilde zelfs stellig weten, dat vijf te Canton aanwezige dames zouden zijn vermoord; men is echter nader eenigzins gerustgesteld geworden, daar de vroegere berigten later werden tegengesproken en de onzekerheid nopens de levens van personen niet meer alleen bepaalde tot twee Engelschen, die nog werden vermist.

Wel is waar hebben de Chinesche autoriteiten zich onderscheiden door haren goeden wil, om den opstand te stillen, maar eensdeels weigerden de aangevoerde soldaten tegen hunne landgenooten gewapenderhand op te trekken, en anderdeels werden die soldaten terug gedreven en zelfs eenige officieren met stenen geworpen.

Sir *Hugh Gough*, die in de nabijheid van Canton, op een pleziertogtje was, bereikte die stad den 8sten december met de stoomboot *Proserpine*, welke zeelieden en mariniers hij dadelijk aan de Chinesche overheden ter hulp zond, waasop het eindelijk gelukte den opstand te dempen.

De Chinesche mandarijnen hebben op staanden voet twaalf der voornaamste oproerlingen, die onder hun bereik kwamen, doen onthoofden.

De laatste berigten hielden in, dat alles rustig was, hoewel er nog geene zaken werden gedaan en de winkels gesloten bleven; 600 Chinesche soldaten hadden post gevat op het plein voor de factorijen; maar de overheden hadden verklaard onmagtig te zijn eenen tweeden opstand, indien die mogt uitbreken, te dempen; waarom zij verzochten, dat in zoodanig geval de *Proserpine* van haar geschut zoude gebruik maken.

Men wil, dat op voorstel van sir *Hugh Gough*, door den Britschen plenipotentiaris, een magt van 2000 man naar Canton zal worden afgezonden, ter bestraffing van het volk in Canton; daarentegen zoude een mandarijn naar Honkong zijn vertrokken, ten einde zulks te verhoeden, onder aanbod tevens tot vergoeding van de geleden schade.

Ook was er een mandarijn en een tolk naar Macao afgezonden, om daar bekend te geraken met de plannen der Engelschen.

Elepo, die met den Britschen plenipotentiaris in onderhandelingen zoude treden, werd ieder oogenblik te Canton verwacht.

Tot op den 11den december was er nog niets stelligs

... van de plannen van sir Henry Pottinger, en tot op dien dag waren er nog geene troepen naar Canton afgezonden.

De bevolking van Canton schijnt meer dan die van eenige provincie haat aan de Engelschen toe te dragen, en het is niet twijfelachtig, dat de opruijende plakaten, die sedert den laatsten tijd overal verspreid zijn geworden, de terwezenlijking hebben bevorderd van eene wraakneming, zoo als die, waarvan wij hebben melding gemaakt.

Valen, zoowel vreemdelingen als Chinezen, die als bevoegde beoordeelaars kunnen worden aangemerkt, zijn van meening, dat de twist met de lascars van het schip Fort William een bloot voorwendsel is geweest, waarvan men gebruik heeft willen maken voor de aanpakking der volkswaede, en deze meening verkreeg te meerder ingang door de staatspraak, dat niet in gewone gevallen niet wel mogelijk was een tienduizendtal Chinezen, in een zoo kort tijdsbestek, verzameld te zien, waaronder groote getallen gewapenden aanwezig waren, die, zonder aan de plundering eenig oordeel te hebben, zich alleenlijk bezig hielden de hand te leggen tot verwoesting en vernieling.

Het schip Lort Amherst werd eerstdaags van Macao verwacht; met hetzelfde zag men andere en meer bijzondere tijdingen te gemoeit.

AFRIKA.

Een schrijver uit Giggly in Algerije meldt, dat den 2den juni een corps van 6000 Arabieren de stad met een aanval bedreigde, en reeds verscheidene schoten gedaan waren, toen de stoomboot »Styx» zich aan den oever stationneerde, en vervolgens met haar zwaar geschut den vijand bestookte. Na een strijd van 2½ uur werden de Arabieren verpligt, met een verlies van ongeveer 100 dooden en 200 gekwetsten af te trekken.

PRUISSEN.

Berlijn, 18 juni. De »Allgemeine Preussische Staats-Zeitung» van 19 juni, behelst de aankondiging, dat dezelve van af den aanvang des nieuwen vierdejaars onder den veranderden titel »Allgemeine Preussische Zeitung» verschijnen en de binnenlandsche, zoowel als de Deutsche aangelegenheden meer uitvoerig en volstandiger zal behandelen, dan zij tot dusverre heeft kunnen doen.

ENGELAND.

Londen, 25 juni. De prins en prinses van Dalmatië zijn alhier aangekomen.

— De heer Dezel, Nederlandsch gezant, heeft gisteren eene bijeenkomst met lord Aberdeen gehad.

— Men heeft eene berekening gemaakt, dat, sedert de troonsverheffing van George III, 4,698 personen in het Lagerhuis zitting hebben gehad.

— De tijdingen uit Dublin luiden nog niet veel gunstiger. O'Connell gaat voort vereenigingen van honderd duizenden Ieren toe te spreken, en men berekent, dat hij al reeds twee millioen menschen op deze wijze in zijn gehoor heeft gehad. Op den 18den juni, onder anderen, heeft hij eene bijeenkomst voorgezeten, waarin hij niet nagelaten heeft, op de herinnering van den dag van Waterloo allerlei toespelingen te maken, en den hertog van Wellington en de Tories in het algemeen aan te vallen. Onder anderen verklaarde hij, dat het eene op waarheid was, dat de koningin nooit aan sir R. Peel verklaard had, dat zij tegen de herroeping van de unie gestemd was. Ook de Whigs kregen hun deel aan schimpredenen en hij eindigde niet te zeggen, dat de dag naderde voor groote beproevingen voor Ierland. Hij was, ondanks alle verzameling van gewapende magt, niet voor den uitslag beducht, »als men zich van alle onwettigheden bleef onthouden». Deze laatste verzachting beschouwt de Times intusschen als eene ingevering van vrees.

De heer O'Connell sloeg voor een besluit te nemen, van »aan te slaan», dat de aanschaffing van wapenen in Ierland eene schending was van de Britsche staatsregeling; dat zij, onder de tegenwoordige omstandigheden, strekte om de Ieren te vervolgen en dat juist die wet eene krachtige beweegreden te meer was, om pogingen aan te wenden tot het bekomen van een eigen parlement.

Dit voorstel werd aangenomen.

Intusschen laat het zich wel aanzien, dat de bedoelde wet zal worden goedgekeurd. Eene poging, om die wet aan eene bepaalde commissie te verzenden, en haar dus op de lange baan te schuiven, en misschien geheel te doen vervallen, is buiten gevolg gebleven.

FRANKRIJK.

Parijs, 25 juni. Volgens de Madridsche brieven van 14 dezer was de portefeuille van oorlog definitieve-

lijk aan den generaal Nogueras opgedragen. Er waren in de hoofdstad strepen naartrappen genomen tot handhaving der orde. Men zag met zekere bezorgdheid den uitslag te moeten, welke de urgent voor den ooptogt van den 15den juni, de handelsgeregten heeft een plan op de markt gerigt; ieder leest het stuk met de meeste belangstelling; het is eene regteroordeeling van de pers. persoonlijk getrag.

— De Barcelona was den 15den alles rustig; de opstand was algemeen. Het fort Montjuich was den 15den des maands tot het proclamamiento nog niet toegelaten; de bevelhebber van dat fort was met het grootste gedeelte der bezetting er in geslaagd om de bewegingen, waartoe de artilleristen het sein gegeven hadden, te bedwingen. De salutschoten op 13 dezer hadden geen ander doel dan om tijd te winnen.

SPANJE.

Over den aanval van Reus leest men in het blad »Impartial» van Barcelona, van den 13den juni: »Nadat twee vier-en-twintig-ponders een bres in den muur geopend hadden, rukten er twee compagnieën binnen; slechts zes uur kwamen door eene evolutie van Prim er levend af. Zubira heeft zich tot tweemaal toe van zons batterij meester gemaakt, die hem echter telkens door de ruitery onnemen is geworden. De belegeraars werden gedwongen terug te trekken. Zubano had, om tijd te winnen, het witte vaandel geplant, onder voorwendsel van de gewonden op te zamelen. De stad heesch de zwarte vlag. Het verlies van Zubano belooft, naar men zegt, 2000 man, die thans geheel ongeschikt tot den strijd waren. Hadde Prim ruitery gehad, om deze tegen die van Zubano over te stellen, dan zoude hij hem glansrijk op de vlugt geslagen hebben.

— Uit Gibraltar schrijft men van den 6den juni, dat een Spaansch fregat en twee brikken, die het Engelsche stoomvaartuig »Lizard» volgde, van Cadix vertrokken zijn, om de kusten van Valencia en Catalonië te blokkeren.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 25 juni. Het bericht uit Genua, wegens de vergiftiging van eene partij huiden, is, volgens latere berigten, gebleken onwaar te zijn.

Gravenhage, 22 juni. Gisteren gaf de aftredende minister van financiën zijne laatste audiëntie. Zij was talrijk bezocht door allerlei ambtenaren, onder de welken behoorden, die nog, voor de laatste maal, aan Z. Ex. hunne hoogachting kwamen betuigen. Dit kan ten bewijze strekken, hoe de heer Rochussen bij zijne ambtenaren gezien en hemind was; van velen hunner nam hij een hartelijk afscheid. (Handelsblad.)

Middelburg, 25 juni. Men verneemt, dat op den 19den dezer, door den Hoog Wel-Geb. heer Jhr. mr. J. A. ridder van der Heim van Duiwendijke, griffier van de staten der provincie Zeeland, benoemd minister van financiën, afscheid is genomen van al de ambtenaren van het provinciaal gouvernement alhier, en dat de opregte en gavoelvolle toespraak van zijn Hoog Wel-Geb. een diepen indruk bij die ambtenaren heeft verwekt, die, ofschoon verheugd over de hooge onderscheiding, die zijn Hoog Wel-Geb. is ten deel gevallen, echter het verlies van een deugdzaam, kundig en regtvaardig opperhoofd betreuren, nims aandenken steeds bij hen, met dankbaarheid voor de hun bewezen vaderlijke welwillendheid, vereerd zal blijven.

Gravenhage, 25 juni. Het provinciaal gerechtshof van Zuid-Holland heeft heden deszelfs arrest gewezen in de zaak van J. C. van Stenis, beschuldigd van vergiftiging. Het hof heeft, op grond der getuigenissen, op de openbare terechtzittingen afgelegd, en op grond van gedeeltelijke erkentenis van den beschuldigde, ten aanzien van sommige omstandigheden, den beschuldigde schuldig verklaard aan de misdaad van vergiftiging, en te diar zake veroordeeld tot de straffe des doods, uit te voeren binnen de stad Gravenhage.

In het arrest wordt, in het eerst, breedvoerig opgegeven al hetgeen er met de pastei, door den beschuldigde aan zijnen oom verzonden, is voorgevallen, en worden opgenomen de uitkomsten, die het scheikundig onderzoek heeft opgeleverd. Het hof heeft het daarbij als bewezen aangenomen, dat de pastei onvergiftigd in de woning van den beschuldigde en vergiftigd uit zijne handen gekomen is. Daarna wordt opgegeven, dat de beschuldigde voor de eerste maal arsenicum album had gekocht, en tevens, op grond van getuigenissen, als bewezen aangenomen, dat de beschuldigde te gelijktijd in het bezit van het vergif en van de pastei geweest is, en te gelijktijd dat

bezit heeft verloren, en dat de beschuldigde het gebruik der twee drachmen rattenkruid, die hij in het bezit had, niet heeft kunnen aantonen. Vervolgens wordt het belang aangeduid, dat de beschuldigde bij het overlijden van zijnen oom en zijne tante had, de geldelijke ongelegenheid, waarin hij zich in september jl. bevond, de twisten, die hij met zijnen oom heeft gehad, het daarop gevolgde vertrek van den beschuldigde naar Utrecht, het aankopen en gebruiken van calmerende en slaap-middelen, de gedragingen en gesprekken van den beschuldigde, van het oogenblik, dat de misdaad is gepleegd, zoowel te Utrecht, als op zijne reis naar de residentie, als te 's Gravenhage, in en buiten het huis van den overledene, enz. Het hof heeft, het op grond van aanschouwingen, en alzoop door wettige bewijsmiddelen, als bewezen aangenomen, dat de beschuldigde het rattenkruid in de pastei heeft vermengd, met het doel, om zijnen oom te dooden, gelijk dit werkelijk het gevolg daarvan geweest is.

Eene ontelbare menigte bevond zich in en buiten de gerechtszaal.

Groningen, 22 juni. Ter vervulling der vacature, ontstaan door het emeritaat van den Weleerw. Zeer. Gel. heer J. P. A. Wintgens, is door den Eerw. Breeder Kerkeraad der Ned. Herv. gemeente te dezer stede, uit het op den 14den dezer gemaakte zestal, op gisteren gegermeerd het navolgende drietal van predikanten: C. Krabbe, pred. te Zutphen; E. J. Dietz Lorigon, theol. dr. en pred. te Sijens; W. Verweij, predid. te Winschoten.

Arnhem, 24 juni. De Staats-Courant van 23 juni jl. behelst de officiële benoeming van den heer en mr. Pieter Merkus tot gouverneur-generaal over Nederlandsch Indië en tot opperbevelhebber der land- en zee-magt, bevestigd de Knap de Goede Hoop; zijnde deze benoeming door Z. M. geschied, bij besluit van 11 oktober 1842.

Ingezonden stukken.

Aanteekeningen op het artikel, in het Handelsblad van 17 juni 1845, getiteld: de aftreding van den minister van financiën.

De steller van het genoemde artikel begint met den meermalen toestand te schetsen, waarin de heer nooysser zich bevond, toen hij de portefeuille, drie jaren geleden, aanvaardde. Alle wanorden van het oude bestuur waren aan het licht getragt, de deetlijk berooide staat der financiën kwam tot verbazing der aanschouwers, aan den dag; de geloovers en vertrouwens werden in de gelegenheid gesteld, zich te verlustigen in de vruchten en de resultaten van hunnen zoetsappigen kindskinderlijken zin, in een woord, het zag er allerellendigst uit met 's lands financiën. Dadelijke, krachtige middelen tot herstel waren onvermijdelijk noodig. Dit zag ieder in, zelfs de Tweede Kamer begon het in te zien.

Nu trad de heer nooysser op, en de zon der redding zou opgaan! »Niemand die ter goeder trouw is», zegt het Handelsblad, »zou niet het moeilijke van de taak onverschillen; welke den afgetreden minister ter vervulling was opgedragen, en hierna volgt eene opsomming van al dat moeilijke.

Nu ja, het was niet gemakkelijk orde ga dien bajert van verwarring te brengen, maar het was met eenen vasten wil voor een bekwaam man dan toch ook geene onmogelijkheid. En ware de heer nooysser die man geweest, dan zou bijzonder hem die taak veel vergemakkelijkt zijn geworden. »Maar», zegt het Handelsblad, »hij zich in den aanvang in het bezit van een algemeen vertrouwen moet verheugen. Hij had dus reeds veel vooruit bogen anderen, die tot minister zouden kunnen zijn aangesteld geworden en dat vertrouwen niet konden hebben bezeten. — Ware de heer nooysser werkelijk de bekwaame staatsman geweest, die het noch aan wient, noch aan vasten wil, noch aan moed ontbrak, wat zou hij in het voor radicale hervormingen zoo gunstige overgangs-tijdstip met het algemeene vertrouwen op zijde, niet hebben kunnen ten uitvoer brengen! Hij had de redder kunnen worden van het zwaar gedrukte vaderland. Gestemd door dat algemeen vertrouwen, en geregtraagd door de gebiedende eischen des tijds, had hij oord naar een goed, barbaard, eitel, ijdel, doortastend, keerdheid in geproefd samptijnen, verjaarde keerdheid, den boden instaan, de grondslagen van nap leggen voor een gelukkig toekomen, zich de toejuiching der geheele natie kunnen verwerven.

De moeilijkheid der positie dus, waarin de heer rochussen zich, tijdens de aanvaarding zijner functien, bevond, is geene verschooning voor den ongelukkigen uitslag van zijn driejarig ministerie. Die moeilijkheden waren te overwinnen, en, ontbrak het den nieuwen minister aan moed en bekwaamheid daartoe, had hij niet moeten op zich nemen eene taak, voor zijne schouders niet berekend waren.

nu aangaat dat algemeene vertrouwen, waarvan het artikel spreekt, zoo is het nog twijfelachtig, of hetzelfde welkeer algemeen bij de natie hebbe bestaan. En waarop zou dat dan ook gegrond zijn geweest? Men mogt al eens gehoord hebben van den heer rochussen, dat hij in de vroege jaren een respectabel man was, dat hij een vliuggen geest had, een goed ambtenaar was, enz., geene de minste aanleiding toch bestond er, om hem die hooge staatkundige bekwaamheden toe te rekenen, welke in eenen minister vereischt worden, welke er in zoo hooge mate, op dat tijdsnip, vereischt werden in eenen minister der Nederlandsche Republiek. Nimmer had men in dien zin van den heer rochussen hooren gewagen, nimmer had hij door eenig geschrift over politieke belangen zich doen kennen als staatkundig verstandig als de minste, die voor alle aandelen berekend zou zijn, om de verwarde financiën der Republiek tot orde te brengen.

Het echter zodanig vertrouwen bestaan heeft bij vele leden der Tweede Kamer, zulks kan men het Handelsblad geredelijk toestemmen. Het vertrouwen dat behoort sedert jaren herwaarts bij de Kamer te bestaan. In gelooven en vertrouwen heeft men daar vroeger het heil des lands gezocht. Men hield er veel op, daaraan vast, welke ook de uitkomsten mogten zijn. Vif en twintig jaren lang hield men er aan vast, onder de oude regering; geene tastbare verbeteringen, geene afwijkingen van de grondwet, geene steeds toegenomene verwickelingen en duisterheid, (vooral tijdens het beruchte syndicaat) geene onbegrijpelijkheid, schuldvermeerdering in vollen vrede, geene onbegrijpelijkheid, geene opoffering van de belangen der Republiek, van het negenjarige volkswerk, buiten de behalve het enorme nadeel, dat het vredetraktat met België gelede, op het primitief ons toegekende, als bijdrage van België tot de schulden, — niets van dat alles, hetwelk toch, als vrucht van den steeds gevolgen weg van toegankelijkheid, daarvoor oogen lag, — niets van dat alles vermogt dien ijeren vertrouwenszin te schokken. De nieuwe regering trad op. De nieuwe ministers traden op, en vertrouwen was en bleef de leus. Geene parlementaire vergadering op aarde zal zich kunnen be-roemen op een zoo kolossaal systeem van vertrouwen. Geen wonder dus, dat ook de heer rochussen zijn deel kreeg in dat vertrouwen. Men zag zich in den aanvang van het ministerie des heeren rochussen eenigzins teleurgesteld; — maar — zegt het Handelsblad, — hoort de openingen (namelijk van 's lands financiën toestand) hier en daar wat te wenschen hebben overgelaten; hooger de minister opelegde hoe en wat hij gevonden had, doch daarbij zoo veel mogelijk de oude regering trachtte te redden en te sparen; hooger de ontwerpen der staatsbegroting van 1841 zich niet door zinnigheid en eenvoudigheid kenmerkten, — maar — zegt het Handelsblad, — de beginselen des ministers nogmaals de staatsbegroting bezuinigen, en het bedrag der belastingen, want met de algemeene denkwijze strookten; — voegt het den minister rechter gelukken, de overgrote meerderheid aan zijne zijde te scharen. Men wenschte, — deze woorden karakteriseren zeer naif den verbaazenden vertrouwensgeest der Kamer. — de taak van den nieuwen minister, — de gewaagden, men stelde vertrouwen in de nieuwe regering; vol hoop en verwachting wilde men de voordragten des ministers in. (1)

ja, men deed zooals men altijd gedaan had, — de regering te bemoeielijken, men ver-wachte en verwachtte!

Welke van die schoone verwachtingen? Welke van die vruchten, die men ineengaten moogt van den zoo ijverig bewerkten akker des geloofs en des vertrouwens? — Het Handelsblads artikel doet een aantal vragen daartoe betrekkelijk, waarop men niet anders kan antwoorden, dan door zuchtende te verwijzen op den nog geheel ongezegeld gebleven brief van het financie-wezen, en een deficit van 10 miljoen, — welk de heer rochussen ons als een souve-rein, — gelaten.

het boven bedoelde aantal vragen niet ont-hebben gewezen op menige teleurstelling

gen, welke de handelingen van den minister rochussen veroorzaakt hebben, en na de aftreding van dien minister als een blijk van zijne getrouwheid aan constitutionele beginselen te hebben goedgekeurd, gaat het Handelsblads artikel over tot het opsommen van omstandigheden, die tot verschooning der ongelukkige resultaten van diens ministers werkzaamheden zouden kunnen strekken, prijst diens ijver, goede bedoelingen enz. en eindigt met een indig leedwezen te betuigen over de aftreding van dien bekwaamen staatsman.

Bij de verontschuldiging, straks bedoeld, vindt men er echter ééne, welke misschien niet zoo gaaf zal kunnen doorgaan, te weten, dat het te-kort over 1842, voor zoover zulks is veroorzaakt door de te hooge raming der Oostindische inkomsten, minder aan den heer rochussen, dan aan den minister van koloniën was te wijten. De minister rochussen toch, als alleen in dezen bevoegd en geroepen, ontwierp de begroting, droeg dezelve aan de Kamer voor, en verdedigde dat stuk. De minister van financiën en niemand anders is de verantwoordelijke man voor hetgeen die begroting, in alle dezer deelen, behelst: behelst hij opstellen van andere hoofden van departementen, zoo behoort hij zich van de juistheid der opgaven te overtuigen, alvorens die in zijne voordragt op te nemen. Door dezelve op te nemen neemt hij er ook de verantwoordelijkheid van op zich, alsof het zijn eigen werk ware. Kon hij van zijnen ambtgenoot van koloniën geene genoegzame zekerheid be-komen voor de juistheid der opgaven, wist hij, — trouwens de minister van financiën weet het zoo goed als ieder anders, — dat de koloniale baten onzeker en wisselvallig zijn, dan had hij dergelijke onzekere baten niet moeten opnemen onder de middelen tot bestrijding der gewone zekere uitgaven, maar had er, volgens de opgave, ééne som voor kunnen uittrekken, zorgende, dat zijne begroting ook zonder die inkomst sloot. Overigens is er in de Kamer ook genoeg ge-waarschuwd tegen die Oostindische raming, als zeer ligt kunnende falen; maar het moogt niet baten, de minister hield vol, hij verdedigde de begroting in haar geheel lang en breed, en zou hij dan nu zich kunnen verontschuldigen, dat de raming hem zoo door zijnen ambtgenoot van koloniën was opgegeven. Maar, zal men zeggen, hoe kon, met mogelijkheid, de Oostindische inkomst buiten de middelen tot dekking der gewone uitgaven gelaten worden, daar, zelfs met die inkomst, de begroting ter nauwernood sloot? Antwoord: dan had men andere middelen moeten verzinnen, hetzij leeningen, hetzij belastingen, iets dat zeker was in allen gevallen; dat zijn onaangename middelen, voorwaar; doch nu moet men tot dekking van het te-kort toch reeds toerijngt nemen tot schuldvermeerdering. De inkomsten van de Oostindische be-sourden altijd afzonderlijk gelaten te worden, omdat die met geene zekerheid te ramen zijn en eene teleurstelling van millioenen kunnen veroorzaken. Tot bestrijding van zekere uitgaven op onzekere ontvangsten te rekenen, is eene zeer groote verkeerdheid, welke tegen de allereerste regels eener goede huishoudkunde aandruischt.

V. W.

Wat moet er door en voor het leger gedaan worden.

Bezuiniging en vereenvoudiging, zonder strengheid, kunnen, volgens de Tijdsgevoet (zie no. 22) geene gewenschte gevolgen opleveren. Dat weekblad wijst ons vervolgens op het kwaad, dat eigenbelang, gekrenkte eerocht en oppervlakkig oordeel kunnen aanbrengen.

Naar ons gevoelen bestaat er een geoorloofd eigenbelang, eene geoorloofde eerocht, en zoolang deze geoorloofd blijven, zullen bezuinigingen een ontermijdelijk kwaad voortbrengen, wanneer billijkheid, strenge regtvaardigheid en onpartijdigheid bij het regelen van verminderingen hare plaats niet vinden. Wil men groote bezuinigingen bij het leger, hoe strijdig ook met het welbegrepen belang van den staat, dan zullen, ten gevolge van dien, een aantal officieren met pensioen of anderszins moeten afgescheept worden, op eenen leeftijd, die hen niet meer trelaat, in het een of ander vak zich te vestigen; bovendien zullen zij moeilijk eene betrekking; buiten den militairen stand, vinden, vermits een aantal sollicitanten hem met hunne verzoeken om dezelve zijn voorgedaan. In dien toestand nu keert de officier in den burgerkring terug; de man, in wien het gevoel van eer in at zijne bedrijven doorstraalde; bij wien moed, beleid, overschrokkenheid, standvastigheid, tegenwoordigheid van geest in moeilijke oom-tikken de proef

hebben doorgestaan; wiens volharding bij vermoesjes-nissen en ontberingen zich geen oogenblik heeft ver-loochend; wiens trouw aan zijn vaandel onder alle omstandigheden, onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan het krijgswind, gepaard aan de stiptste nako-ming der krijgswetten en der voorschriften van ware en nationale eer de aetling afdwong van elk walden-kende. Op deze leden der maatschappij zal men bij uitsluiting de bezuinigingen doen drukken? Onmo-gelijk! voor dit eigenbelang, voor deze gekrenkte eerocht mogen zij pleiten, — openlijk pleiten.

Men heeft eene verandering in de grondwet gewild; de Eerste Kamer willen afschaffen als overbodig; (dus, naar het gevoelen van dezen en genen, zoo onnoodig als het leger op den tegenwoordigen voet), maar men heeft aangevoerd, dat de Eerste Kamer geen zelfmoord zal begaan. — Vaderlandsliedje intusschen behoort vooral de Eerste en Tweede Kamer te bezielen; bezuiniging behoort dus van de leden der Kamers het eerst uit te gaan, door vrijwillig en tijdelijk afstand te doen van een gedeelte hunner jaarwedde, ten behoeve der schatkist; bedriegen wij ons niet, dan heeten dergelijke belangstellingen vaderlandsliedje, welke navol-ging verdient bij allen, die het vaderland waarachtig liefhebben, tot zelfs bij vaderlandsliedende wippen-knipper; alsdat kan de natie, met grond, den directeur-generaal van oorlog aansporen tot bezuinigingen met strengheid gepaard; zoo niet, zoo zal eene vader-landsliedje zich niet openbaart, dan treft de bezui-niging hen, die zich alles tijdelijk moeten laten wel-gevallen, alleen, omdat zij in het geval tijdelijk zijn. In meer andere overwegingen zouden wij kunnen treden, en aantonen, dat er zijn, die gestadig het woord vaderlandsliedje in den mond hebben, en intusschen niets anders beoogen dan hun belang; die het leger gaarne op het cijfer van acht millioen zou-den teruggebracht zien, omdat de graaf van nederlands dit cijfer heeft vastgesteld; die de verdediging van ons land tot de linie van Utrecht wenschten te bepalen, na vroeger Nederland te zwak, te krachteloos tot zelf-verdediging te hebben uitgekroten; die de schutterijen voldoende achten voor eene krachtige concentrische verdediging; die het pensioen tot eene aalmoes verla-gen en die elk oordeel oppervlakkig noemen, niette-genstaande oppervlakkigheid het onderscheidende ken-merk hunner artikelen is, waaria zij over oorlog spreken.

Wanneer vaderlandsliedje wordt ingeroepen, dan, in welke tijden van gevaar en nood ook, mag men zich gerust op het leger verlaten; niet minder dan elk echt vaderlandsgezind lid der maatschappij weet het leger, dat het woord vaderland van veel gewigt, van eene uitgestrekte beteekenis is; onregtvaardige aan-matigingen; de schending van het recht des anderen; de nadeelige uitwerkselen van heerschezucht en egoïsme, dit weet het leger, moeten in hetzelfde betengeld wor-den, acht hetzelfde zich niet minder geroepen drage-lijke opofferingen, waar het noodig is, tot heil van den geboortegrend, den grond door nederlands bezou-gen, met bereidwilligheid te doen; maar zijn er, die geen ander belang dan het hunne in aanmerking ne-men, die den staat en, niet willen vedden: ten koste van eenen eerbiedwaardigen stand, dan voortzetten wij, dat zulk een spel gewaaglijk worden zal. De worstelstrijd tussehen baat en eerocht zal weldra aan-vangen, de hartstogten zullen in beweging komen; heden zal men reden hebben om zich over verongelijken te beklagen, morgen zal men beleedigingen te wreken hebben.

Wij willen ons bij deze algemeene aanmerkingen voor het oogenblik bepalen, en laten de vraag het geovernment in overweging, wat er voor en door het leger moet gedaan worden; welke opofferingen, met billijkheid van hetzelfde kunnen worden geëischt; welke de zedelijke verpligting is, die op den staat omtrent het leger rust; in hoever het pensioneren van officieren hard, onmenscheijk, onregtvaardig is, in hoe ver men de gril van zekere partij mag be-veerdigen, waaria men dan door controle, en con-ducte-ljsten; dan door voorspraak en kuiperij; dan door garnizoens- en uniforms-verandering; dan door terzijdestelling zonder beginsel; dan door bevordering bij keuze, die den officier terugzet; dan door ont-werpen van vermindering en bezuiniging; dan door oudewijven-praatjes; dan door dezen, dan door genen maatregel gestadig in zijne belangen wordt bedreigd.

Groot is de verantwoording, welke op Z. Exc. den directeur-generaal van oorlog rust.

Groot is het vertrouwen, hetwelk het leger in Z. M. den koning stelt.

p.

Het Nederlandsche leger (1).

Weldra is het oogenblik daar, waarop eene gewijzigde staatsbegroting voor 1844 en 1845 aan het oordeel van de Tweede Kamer zal worden onderworpen, en dan zal zich de duistere, in pijnlijke verwachting te moeten geziene, toekomst van ons leger ontwikkelen. Eer de dag aanbreekt, waarop over deszelfs *zijn of niet zijn* wordt beslist, wenden wij nog ééne poging aan, om de aandacht van de leden der Kamer, zoo mogelijk, te vestigen op den toestand, waarin het leger thans reeds verkeert. Welligt toch is men daarmede niet genoeg bekend; welligt waant men het veel sterker dan het werkelijk is, niet genoegzaam wetende, hoe de kostbaarheid alleen uit overdaad ontstaat, terwijl de numerieke sterkte van lieverlede zoo geheel onbeduidend wordt, dat onze *active* strijdkrachten bijna niet meer den naam van *leger* verdienen.

De miliciens, die men vroeger een jaar onder de wapens hield, en vervolgens nog drie jaren achtereenvolgens voor eene maand liet opkomen, blijven nu slechts drie maanden bij de korpsen, en worden dan in 't geheel niet meer opgeroepen, schoon zij, zelfs volgens de tegenwoordige gebrekkige organisatie, toch zes maanden en in het volgende jaar eene maand zouden moeten dienen. De miliciens figureren dus nog wel als soldaten op het papier, maar men zoekt hen te vergeefs in de geslachten, zoodat het leger letterlijk tot de vrijwilligers is gereduceerd. — Maar, hoeveel vrijwilligers heeft het leger thans nog in dienst, en hoeveel zal het weldra verliezen? Om antwoord op deze vraag te verkrijgen, bestaat er voor de Tweede Kamer geen ander middel, dan zich de sterkte-staten te doen voorleggen van de *vrijwillige soldaten*, die bij ieder korps op den 2den juli nog in werkelijke dienst zullen zijn; wij zeggen bij ieder korps, omdat, indien de opgave in massa gegeven wordt, er geen waarborg is voor derzelve deugzaamheid; wij zeggen op den 2den juli, omdat er op den 1sten juli wederom zeer vele vrijwilligers met paspoort zullen afgaan. De opgave vereischt naauwkeurig onderzoek; het komt hier op cijfers aan.

Nemen wij het wapen der infanterie tot voorbeeld, omdat dit het hoofd-element van een leger uitmaakt. Dan vinden wij, dat, volgens het organique besluit van Z. M., 6 maart 1841, no. 85, het volgende getal vrijwillige soldaten bij de korpsen moest aanwezig zijn, als:

Bij het regiment grenadiers	680 man.
» » » jagers	680 »
» de 10 regimenten infanterie	8800 »

te zamen 10,160 man.

— Intusschen kan men gerustelijk aannemen, dat in de maand juli aanstaande dit getal tot de helft zal zijn verminderd. Waaruit bestaat dan de infanterie van dat *soo sterke leger*? Uit ongeveer 5000 soldaten, plus 30,160 miliciens, die ongevoerd en *nog niet half geëquipeerd* zijn — en deze kan men toch met den besten wil ter wereld niet als soldaten dienst beschouwen! En, wat de kosten betreft, veroorzaakt door het drie maanden in stellen eener ligting, die zijn dezelfde, als wanneer men slechts een *twintigste* deel (namelijk het een vierde van een vijfde), d. i. 1508 man, gestadig onder de wapens hield. Het komt er dus op uit, dat er slechts 6500 soldaten der infanterie te betalen zijn.

Nu vragen wij, of men, bij de vergelijking van dit onbeduidende aantal soldaten met de kosten, die het budget van oorlog naar zich sleept, niet onwillekeurig met den *oud soldaat* moet uitroepen: *hoe is het mogelijk, dat men voor zooveel geld zoo weinig soldaten heeft!*

Voor hen, die het waarlijk goed met koning en vaderland meenen, voor hen, die niet tot zekere partij behooren, die, wat ook de *Tijdsgeest* moge zeggen, nog leeft of misschien wel herleeft, voor hen wordt deze toestand van het leger onrustbarend. Laat men het departement van oorlog den ingeslagen weg vervolgen, dan zal die toestand niet verbeteren, maar verergeren tot het punt van algeheele weerloosheid; want, om het overbodige te behouden, zal het aantal strijd bare mannen hoe langer hoe meer worden ingekrompen; alleen de Tweede Kamer kan dezen ondergang van het leger verhoeden. Op haar rust de verplichting, om iedere begroting voor oorlog te verwerpen, totdat het departement van stelsel verandert, en er toe overga, om het nuttige en noodige boven personele kwestien te stellen, tot het de hervorming met het departement zelf aanvange, tot het een leger organiseert, sterk in verhouding onzer krachten, zonder geene praal. Is het ondoelrijk, zulk eene organisatie nog in deze zitting ter tafel te brengen, dan verleen de Tweede Kamer een voorloopig krediet, maar neme in geen geval eene begroting aan, waarop de bezuinigingen zijn gevonden ten koste van 's lands defensie. — Op welke punten die bezuinigingen te vinden zijn, is genoeg besproken, en behoeft hier niet herhaald te worden. Op één deel der begroting willen wij evenwel, bij deze gelegenheid, nog de aandacht vestigen, namelijk, de kosten voor het materiel der artillerie. Zoo ergens, dan heerscht hier verkruiseling. Die dit betwijfelt, ga maar eens zien, wat *nog in dezen oogenblik* te Delft gebeurt, door de belangrijke uitbreiding der etablissementen van de artillerie-constructie; hij verneme, dat men nieuwe

veld-batterijen maakt, terwijl de bestaanden zeer wel voldeden; dat men bovendien allerlei, zeer dikwijls onnutte, proeven onderneemt, die schatten kosten (a). Is dit geoorloofd, op een oogenblik, waarin men onze strijdkrachten nog verder wil verlammen, en op nieuw een aantal officieren pensioneren?

Dit zijn daadzaken, die, even als zoovele andere algemeen bekenden, door geene drogredenen worden weggeredeneerd. Aan de leden van de Tweede Kamer staat de weg ter verkrijging van de noodige inlichtingen genoeg open; het ontbreekt niet aan bekwame officieren, die ze gaarne en gemeedelijk zullen geven. Zoo niet, — dan staat de laatste slag weldra het Nederlandsche leger te wachten. — Nu reeds hoort men van bezuinigings-projecten, die bijna allen op de *eigenlijke strijdkrachten* zullen dragen.

Aller oogen zijn gevestigd op de Tweede Kamer; weldra zal het blijken, of zij ook ten opzichte van ons defensie-wezen het ware standpunt heeft bereikt, dan wel, of de beraadslagingen over de begroting van oorlog weder, even als vroeger, de onmiskenbare blijken zullen dragen van laauwheid en gebrek aan zaakkennis.

(a) Vijf hoorden onlangs door artilleristen beweren, en door berekeningen bewijzen, dat men weldra, bij zekere doellooze proefnemingen buiten drie onzer vestingen, zoo veel buskruid gaat verschieten, dat, ter betaling daarvan, de bezuiniging nauwelijks voldoende zoude wezen, die men in een jaar verkrijgt, door *honderd* luitenants voor de infanterie op pensioen te stellen, dat is, ongelukkig te maken.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 15 tot en met 23 juni.

Gehuwd: S. Susan met F. B. Haas. — W. F. Schreuder met J. C. Verdier. — S. Eckmann met B. Bachra. — T. E. J. Schaepman met J. F. Lachapelle.

Bevallen: M. Henneke, geb. van Beers, Z. — G. van Doorn, geb. Efting, Z. — A. Franken, geb. van Leeuwen, D. — J. Hallerdijk, geb. Jansen, D. — J. A. E. Dibbets, geb. Schenk, Z. — M. Smorn, geb. Schiebergen, D. — B. Zwette, geb. Scholten, D. — C. C. van Kuijk, geb. Hebenaar.

Overleden: J. Schäfer, 14 d. — C. Heunisma, 12 d. — J. H. Veenhuijsen, 24 j. 10 m. — E. Stegers, gehuwd met H. Wvarthuijsen, 53 j. — Doodgeb. D. van C. J. van den Doormalen en M. Frequin. — W. M. Willemsen, 1 j. 5 m.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: D. de Groot met B. Renssen. Bevallen: P. N. Klaassen, geb. Metz, Z. — C. A. Bouchette, geb. Naessens, D. — M. Ariaans, geb. van de Locht, Z. — C. J. Sohps, geb. Willemsen, D. — A. F. Hoorn, geb. Erkens, D. — M. Arens, geb. Janse, Z. — J. Kramer, geb. Thijssen, D. — T. Wetzel, geb. Hubach, Z. — M. van Velp, geb. Overkamp, Z. — P. H. Steer, geb. Hersen, D. — A. Scheers, geb. Verburgh, D. — J. W. H. Rombouts, geb. van der Heijden, D. — H. Schamp, geb. Hageman, D.

Overleden: P. Rademaker, geb. van Someren, 71 j. — J. A. Appelmans, 3 j. — H. E. Hulhorst, 3 m. — J. van der Meij van Oosterhout, geb. de Ruijter, 66 j. — J. Haspels, 76 j. — H. Willemsen, 20 j. — J. Coppens, geb. Glademans, 28 j. — J. G. van Pele, 1 j. 5 m.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: G. J. Tijssen met J. A. Mijmel. Bevallen: H. S. Frankfort, geb. Vredenburg, D. — D. Meerstadt, geb. Oudenampsen, D. — P. H. Meerstadt, geb. Vrijmoet, twee D. — E. Vweijel, geb. van Gelder, Z. — H. van Roekel, geb. de Vos, Z. — E. Berkel, geb. Schoemaker, D. — J. P. Bettsink, geb. Duplessis, D. — J. Slijper, geb. Jansen, Z. — A. Pijnappel, geb. Everts, Z. Overleden: J. G. Harmsen, 1 j. 5 m. — P. Bosch, 22 j.

TE TIEL:

Gehuwd: Geene. Bevallen: H. Linkenbof, geb. van Hattem, D. — H. van den Burg, geb. van der Zalm, D. — G. K. van Oort, geb. van der Eem, Z. — D. Hoenderop, Z. Overleden: E. J. Philipsen, 11 m. — A. M. Boers, 4 m.

Advertitien.

§ § § G. J. VAN DER WEDDEN, te Nijmegen, dat, behoorlijk geassisteerd, in het openbaar aan de meestbiedenden verkoopen:

Op Vrijdag den 30sten Junij 1843, des voormiddags om 10 ure, ten huize van G. T. PEETERS, op de Pleij, onder Huissen nabij Arnhem.

60 perceelen zwaar HEEL-HOOIJ-GRAS, op de Galgenweidens en Donderslag op voornoemde Pleij, onder Huissen, zeer nabij Arnhem, aan de Rivieren Rijn en IJssel.

En te gelykertyd Verpachten de NA-WEIDENS van die Kampen.

En dan op Woensdag den 5den Julij 1843, om 9 ure des voormiddags, ten huize van G. JANSSEN, aan het Heubergsche Veer, onder Herwen en Aert, bij Elten en Lobith.

180 perceelen zwaar HEEL-HOOIJ-GRAS, op de Meeuwen-pollen en de Wardweide, onder Herwen en Aert, bij den Heuberg gelegen. — Alsmede te Verpachten de *WEL*.

VERKOOPING

VAN

MANUFACTUREN EN MODEWAREN.

Op Maandag den 3den Julij 1843, te beginnen des voormiddags ten 10 ure en volgende dagen, zullen aan het Huis Wijk A. No. 114, te Arnhem, in Bakkerstraat op het Hoek van de Broerenstraat, F. J. MALDANER JR., publiek voor contant geld verkocht worden:

Eene aanzienlijke partij KATOENEN en WOLLEN STOFFEN, MERINOS, LINNEN, ZIJDEN STOFFEN en LINTEN, ZAKDOEKEN, DAMES BRODRIËN, VOILES, MUTSEN, KANTEN, gebrocheerd en gedrukt NETELDOEK, MOUSSELINE, groot OMSLAGDOEKEN, eene groote partij KOUSEN-HANDSCHOENEN en BORSTROKKEN, PARFUMRIËN, eenige WINKEL-GEREEDSCHAPPEN en hetgeen verder te voorschijn zal worden gebragt.

De Goederen zijn Vrijdag en Zaterdag, den 30sten Junij en den 1sten Julij 1843, des voormiddags van 10 tot namiddags ten 3 ure te zien.

Voor een of meer jaren wordt IN HUUR aangeboden, des verkiezende, dadelijk te aanvaarden gemeubeleerd of ongemeubeleerd:

Een GERENOMMEERD BUITENGOED, gelegen op een uur afstand van Arnhem, bestaande in een kapitaal, solide en aanzienlijk HEEREN-HUIS, geschikt voor ZOMER- en WINTER-VERBLIJF, hebbende veertien vertaangen, meestal gestukadoord, ruime KAMERS, waaronder beneden veeren ineenlopende ZALEN en KAMERS; voorts KEUKEN, KELDERS, ZOLDERS, DIENSTBODEN-KAMERS, ruime REMISES, STALLINGEN, BADHUIS, TULPMANS-WONING, ORANJERIE, MOESTUIN, en fijne en andere VRUCHTBOOMEN, allerlei PLANTSOEN, WANDELINGEN met WATER-PAN TIJEN, de schoonste vergezigten opleverende.

Nadere informatie zijn verkrijgbaar bij de Heeren Mr. J. NIJHOFF, Notaris te Arnhem, en J. G. WATERHOFF STELFFEN, Makelaar op de IJ-Gracht, te Amsterdam. Brieven franco.

+++ Aan het VENDU-HUIS, te Arnhem, op Maandag den 3den Julij 1843, te Vendu van allehande MEUBILAIRE GOEDEREN RIJTUIGEN en TUIGEN.

§ § § J. VAN BAARS & COMP. te Tiel, vraagt twee a drie bekwame STEENHOUWERS. Brieven franco.

Rabais de 10 à 90%

Pour satisfaction de plusieurs clients F. CANONGETTE, arrivant de Paris, vient débiller pour quelques jours seulement à Arnhem dans le grand local de l'Hôtel, Hof van Holland chez van DOCTER.

BEAU PAPIER VELIN, jusqu'à f 2,40 les 480 f. ARTICLES POUR LE DESSIN, de tous prix. Plumes, Cires, Crayons, etc. bien au dessous du coût.

LIVRES FRANÇAIS DE TOUS GENRES, Littérature, Jurisprudence, Médecine, Sciences, (Tous est garanti, parfaitement complet et en bon état). LIVRES ANGLAIS, ITALIENS, ALLEMANDS, PAGNOIS, LATINS, GRECS, RUSSES, etc. et

Le tout à des prix d'une modicité inconnue jusqu'à ce jour et dont les échantillons et même les cles peuvent être envoyés franco à l'inspection des personnes connues. Visiter le magasin et consulter les catalogues gratis.

Heden komt bij J. F. THIEME, te Nijmegen, van de PUBLIEKE ONTWIKKELING VAN ENIGE DER DEKKELEN

VAN EEN OUD SOLDAAT.

OVER EENE ZUINIGER EN DOELMATIGER ZAKENSTEL VAN HET NEDERLANDSCHE LEGER, Prijs 30 Cents.

Door W. J. THIEME, te Zutphen, is verzonden EEN VREDEWOORD.

DE EERSTE KERKVERGADERING TE JEZUZALEN HOUDEN, OVER CHRISTELIJKE VRIJHEID, VOLGERS BERIGT VAN DEN EVANGELIST LUCAS. — Een goed boek voor elke latere KERKVERGADERING.

Markt prijzen.

Arnhem, 23 juni 1843. Oude Weit van f 00.00 tot f 00.00; Nieuwe Weit van f 8.00 tot f 9.25; Rogge van f 7.00 tot f 7.50; Boekweit van f 7.50 tot f 8.00; Garst van f 0.00 tot f 0.00; sche Haver van f 0.00 tot f 0.00; Voerhaver van f 3.20; Witte Boonen van f 00.00 tot f 00.00; Groene Boonen van f 0.00 tot f 0.00; Graauwe Erwtten van f 00.00 tot f 0.00; Groene Erwtten van f 0.00 tot f 0.00; Erwtten van f 0.00 tot f 0.00; Koolzaad van f 00.00 tot f 00.00; Avelenzaad van f 00.00 tot f 00.00; Klaver van f 00.00 tot f 00.00; Aardappelen van f 1.50 tot f 0.54 tot f 0.80 het pond.

Waterhoogte te Arnhem Den 24 Junij 3 El 0 Palm 7 Duim; gew. 0 Duim

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekverkoopster.

(1) Abusivelijk is in de courant van gisteren dit artikel ongecorrigeerd geplaatst geworden; wij meenen goed te doen met hetzelfde heden nogmaals in zijn geheel en verbeterd te plaatsen.